

NATURALNY (2) *ai*

Oba a jasne.

sg m G naturaln(e)go (1). ◇ I naturalnym (1).

Sł stp, Cn brak, Linde XVIII w.

1. *Wrodzony, zgodny z prawem biologicznym [naturalis – przyrodzony Mącz 241d, Calep; przyrodzony; rodzony; wrodzony – naturalis Cn] (1) : ma się pobudzać onymi przykłady ludzi przed nami będących/ ktorzy nie tylko łami sobie w swych występkach nie pobłażali/ ale y áffektu powinnego náturálnego ku pothomstwu zániedbawali Phil D4.*

2. *Mający tę samą naturę (1) :*

Szereg: »naturalny abo przyrodzony« (1): Y [Chrystus jest] Synem náturálnym ábo przyrodzonym. [Cf mowił do nas przez Syná/ ktorego poştánowił dziedzicem wśzytkiego [...]. Ktory będąc iáńnością chwały/ y wyrażonym obrazem iŃtności iego [...]. Hebr 1/2-3.] WujNT Xxxxx4.

Synonim: 1., 2. przyrodzony.

MM